

TEPLOSABLAK

Dsida Jenő

Dsida Jenő: TEMPLSABLAK

Kik csak az utcán
járak-keleak,
szépséget rajta
nemigen leleak,
kíváncsi szemmel
rá nem tapadnak:
csak egy karika,
szürke karika,
ólomkarika,
vén templsablak.

Rácsa rozsdás,
kerete málló,
emitt moh lepi,
amott pókháló, -
sütheti napfény,
sötét örökre,
mint világtalan,
bús világtalan,
agg világtalan
hunyt szemegödre.

De ki belép
a tág, iromba,
boltozatos,
húvös templomba
s belülről pillant
ablakára,
megdöbbenten áll,
megkövülten áll,
elbúvólten áll:
Nézz a csodára!

Színek zengése!
Fények zúgása!
Mártír mosolya!
Szűz vallomása!
Kék, ami békül,
piros, ami lázad!
Magasba ragad,
a mennybe ragad
lángtűnemény
és tűzkáprázat!

Ó, titkok titka:
a földön itt lent
belülről nézzek
mindenki mindent,
szemet és szívet
és harcot és békét! -
Áldja meg az Úr,
áldja meg az Úr
a belülről látók
fényességét!

Forrás: www.keresztenydalok.hu